

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

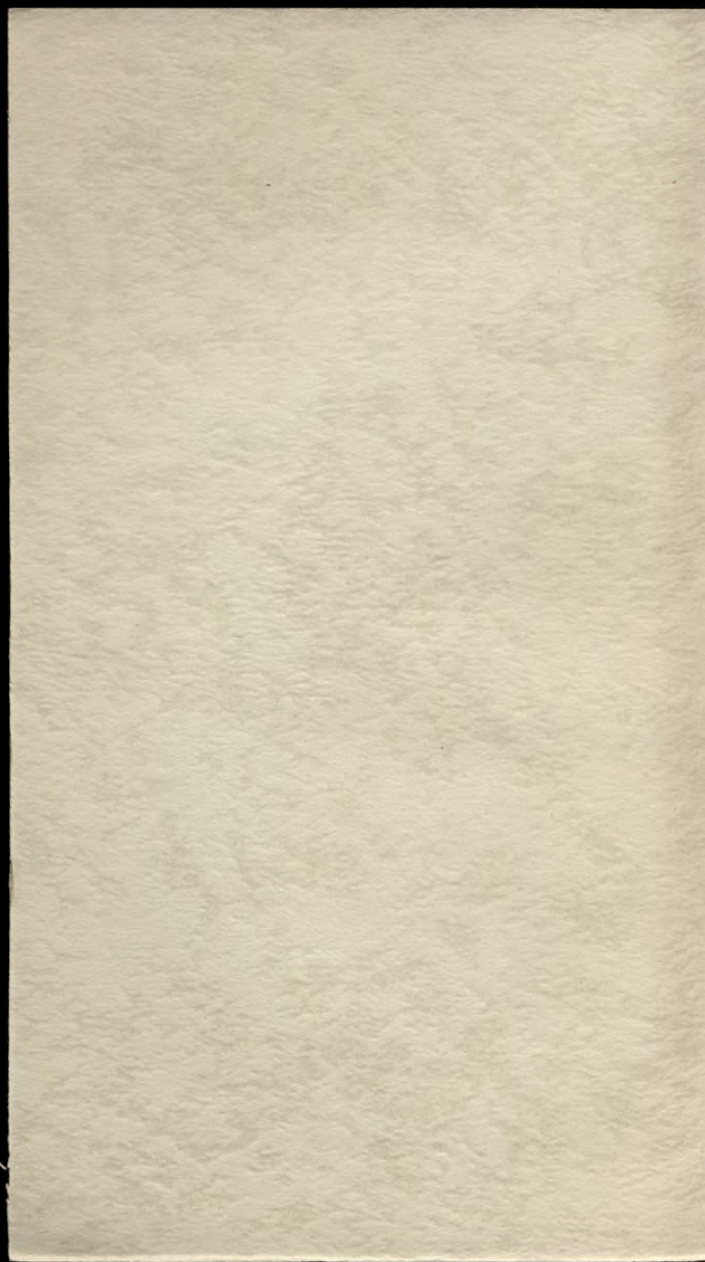

(Br.) Litt.
Sv.
Folklitt.

Tre nya Krigs-wisor

1813.

(Br.) Litt.
Sr.
Folklett.

Tre Nya

Krigs = Wisor,

Den Förfsta :

En Afskedsfång af en ung Bewårings-
man, som går ut i fält.

Den Andra :

En Fält = Wisa efter landstigningen
i Pommern.

Den Tredje :

En Segersfång öfwer slaget wid Dennes-
witz eller Jüterbock.

Alla Tre siungas på sina egna hurtiga
och behageliga Melodier.

Kiel 1813.

Tryckt i Kongl. Fält = Tryckeriet.

Sv. 54
152

101102-00119

En Commission de la Cour de Cassation
Paris, le 12 Mars 1884

Monsieur le Ministre,
J'ai l'honneur de vous adresser ci-joint
le rapport que vous m'avez demandé
par votre lettre du 27 Février dernier.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Ministre,
l'assurance de ma haute et respectueuse
considération.

Le Ministre de la Justice
G. DE CASSE

En présence de
Monsieur le Procureur Général
Monsieur le Secrétaire Général

101102-00119

Afskedsång af en ung Bewå-
ringsman.

Vort, plog och spade, ur min hand!
Kom swärd och bajonett!
Jag går att slå för Kung och Land,
Och skaffa fred och rätt.

Jag köper ej en annans blod,
Mitt eget vågar jag.
Ur jag för ung? Har jag ej mod?
Försök, om jag är swag!

Dansk eller Frank, hwad heter han,
Som ej vill Sverige wäl?
Han skall få känna, hwad den kan,
Som ej är född till träl.

Farwäl, min Far! Wälsigna mig
Med ett par Herrans ord,
Och sen förgår, att det är krig:
Blott sköt i lugn er jord.

Gråt ej, min Mor! War nöjd, ni bar
En stridsman åt ert land.
Det är på årans wäg, jag far,
Och under Herrans hand.

Ej utan Gud en sparf förgår,
Om jag mins skriften rätt.
Will Gud, så rubbas ej ett hår,
Fast kulor hwina tätt.

Will Gud, så ser jag er ännu,
Och blir er ålders tröst;
Och för min plog, så flink som nu,
Med ärren på mitt bröst.

På wäggen hänger mitt gewär,
Med mången blodig fläck.
Der ser min brud, som hemsörd är,
Hur jag har varit käck.

Och fort går mången winterqwäll,
Då jag berättat kan,
Hur Swerges här stod som en fjell,
Då Prinsen förde an.

Men skulle jag — wid fredens slut,
Då alla komma hem,
Och gå med er att tacka Gud, —
Ej synas ibland dem. —

Hur fält, att dö för Land och Kung,
Wid årans segerrop!

Hur skönt att saknas, ren som ung,
Bland Swerges kämpahop!

Min Glicka, som till kyrkan går,
Och ser den raske tropp,

Men ser ej mig, skall med en tår
Åt himlen sucka opp.

Der hoppas hon, i ewig fröjd,

Hos Gud få råka mig;

Och sjunger, med hans wågar nöjd:

O Gud! wi lofwe dig!

Farwål! så trång blir hyddan här,

Och hjertat swäller opp.

I fält! i fält! så fri är der,

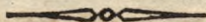
Så rast båd själ och kropp.

Dit will jag, öfwer haf och land,

Der man i elden är!

Der will jag stå, med swärd i hand,

Och döden se helt när.

Fält.

Fält. Wisa i Pommern.

Nu i Guds namn stå wi här,
Långt från egna skär.
Detta land skall se vårt mod,
Kansse ock vårt blod.

Gerna ge wi det, hwar man,
När oss Carl för an.
För en rättwis sak han slåß,
Och är sjelf bland oss.

Kom! hwar dröjer du, Fransos?
Ha! du är din fos.
Är du herre blott i frid?
Flyr du för en strid?

Fallske! bäst du gaf din hand,
Tog du bort vårt land.
Ej en tumsbredd tar du mer,
Sen du oss här ser.

Endast landet plundra ut,
Wille du till slut.
Guds wälsignelse är qwar,
Trotts ditt rån, barbar!

Fälten stå på nytt i flor;
Tysken, som en bror,
Bjuder Swensken bord och taf,
Mellan wapnens kraf.

Ingen brist — och blef den än,
Le wi blott åt den;
Ty wår Prins, i ljufst och ledt,
Delar med oss ett.

Sveriges Kungar förr så gjort;
Sverige då war stort.
Nu skall striden gå, som då:
En skall tie slå.

Ty wi fått en Carl igen.
Swart han för oss än,
Som de fordne gossar blå,
Så wi hurtigt på;

Fast den onde sjelf der stod
Wid en swaswelsod;
Såsom han! wid Elben der,
Står med all sin här:

Han, som tror sig i sin hand
Ha all werldens land!
Kanske tänkte han till slut,
Så hafwet ut.

Men Guds finger, redan röjdt,
Wisar, att fast dröjdt,
Dundwifligt stunda skall
Öfwermodets fall.

En gång för, har Sverges bygd,
Under Herrans skygd,
Sändt en Hjelte hit, hvars swård
Frälst en hotad werld.

Si! åt samma segerfält,
Är vårt antåg ställdt,
Der han stod i blodig strud,
Och med honom Gud.

Gud är också nu med dig,
Ädle! i det krig,
Som du för, med samma dygd,
Till förtryckarns blygd.

Bröder! för en werldsdels frid,
Är vår ädla strid.
Bröder! efterwerlden än,
Skall wälsigna den.

Sång öfver slaget wid Züsterbock.

(Författad under Tåget till Leipzig.)

Som örnen öfver sjö och land,
Med stolta wingar far:
Så flyg, min sång, kring Bältens strand,
Högt swingande och snar.

Och stig bland häpna skaror ner,
Med segrens glada bud;
Och der du Templen öppna ser,
Träd in och lofwa Gud.

Sy Herrans vrede är förbi:
Snart bloden runnit nog;
Den gifel skall förkortad bli,
Hwarmed Han werlden slog.

Han som åt stormen säger: Hålt!
Han stäcker ock den magt,
Som i sin boja, gudlöst stolt,
All jorden wille laggt.

Med Sachsens Konung, förd i band,
Stod Herskarn i hans stad,
Och tänkte gripa med en hand
Wår hela kämperad.

Och med den andra foten stå,
Förfärlig, i Berlin,
Och sen i all sin wrede gå
Med jättefeg mot Wien.

Men si! ett folk, som han försmått,
Här står från Nordens rik.
Des arm ett hufvud saknat blott,
Att blifwa fädrens lik.

Det fans, det hufvudet: se der!
Oödligt ren förut,
Det i sin blick en stråle bär,
Som bådär wäldets slut.

O ledning af en mild Försyn!
Bland wapen fostread opp,
En söderns Son, från fjellens bryn,
Han kom med jordens hopp.

O seger, spard åt dygden än!
Hur sjönk, Napoleon,
Din storhet ner! Hur stiger den
Hos Swerges Kungason!

Wid Rabenstein han sitter trygg,
Sen han wid Beeren stod,
Och såg den Franska härens rygg,
Som kom med öfvermod.

Men wesk i hast med skräck och skam;
Ty, som ett åskmoln far,
Så red en tropp med dunder fram,
Och Swenssk den troppen war.

Och såsom ox wid ox är knäckt,
Der hagelskuren slog,
Så lik wid lik såg Bertrand sträckt,
Och sig ur striden drog.

Och Eckmühl, nyss så wis, som män
Att slå oss såsom lam;
Ty lik en tiger, bakifrån
Han tänkte rusa fram —

Jag tror att den förmatne sagt,
Med såfångt ordapång,
Att Swerges Prins, med all sin magt,
Han toge i ett fång.

Men snart han fann, att dock så lätt
Ett folk ej öfwerwins,
Som willigt följt, i strid för rätt,
En stor och ädel Prins. —

Och Eckmühl drog sig åt Schwerin,
Och Begefac gick fram;
Och Moskous Örn, med den från Wien,
Bland bergen spänt Bandamme.

Så, lik en mur, längs Elben sträckt,
Den långa linien stod;
Men kom från Hjeltens munn en fläkt,
Den röttes som en flod.

Bid Rabenstein i lugn han satt:
Till hvila gick hans hår,
Han ensam, i den tysta natt,
Med sig och himlen är.

En tår ur Hjeltens öga brast,
Han tänkte på Moreau.
Dock blixera än hans ögonkast,
Att wäld och orätt slå.

Ty fast, som stjernorna i skyn,
Hans rena sinne är.
Ej men'skor, blott en hög försyn,
Hans mod och anda när.

"Ej skall Europa bli en träl,
Ej ljuset slockna ut!"
Så var i Hjeltens höga själ
Det heliga beslut.

Så är det än. Ej löses opp
Det stora folkförbund,
Hvars lif han blef — förrn werldens hopp,
Är fylldt i fredens stund.

Nu i sitt hufwud, lungt och ljust,
Han hwälfde krigets lopp,
Då, wid en himmelfk syn förtjust,
Han sprang med iswer opp.

Straxt lugn igen, han fring sig bód
En krets af Hjeltar stå.
"Jag will ha slut på folkens nöd,
Jag will till Leipzig gå."

Så Hjelten sade: Stedingk stod,
Med silfwerhjeskan höjd,
Och Adlercreuz brann het af mod,
Och Zawast log förnöjd;

Och Löwenhjelm tog på sitt swård;
Och alla, hög och låg,
Ren tänkte på en efterwerld,
Som sjunger detta tåg.

Hvem såg du, wid en snilletts blink,
Hvem såg du, Prins, i skyn?
Den store Gustaf, med en wink,
Förswann åt westerns bryn.

Med segerpalmen i sin hand,
Han ilade förut,
För att, på Elbens andra strand,
Din bana teka ut.

Men se! här dröjer dig en hamn,
Som will, ej mindre stor,
Sin lager bryta åt ditt namn,
Bland sina Hjeltars chor.

Sitt Rikes fall den Gamle såg,
Med ångest och med blygd,
Tills, lyft från djupet, der det låg,
Han ser det i ditt skygd.

Nu sina Preussare på nytt
Han känner stolt igen;
Och håren, som wid Rossbach flytt,
Han mins med löje än.

Han ser på Blücher, med en nick,
Åt Bevern och Schwerin.
Men nu med oro i sin blick,
Han följer Tauentzien.

Från Zahne ner till Jüterbock,
Den tappre wikit här.
Ett Lejon, för en jägarettrop,
Sig så tillbaka drar.

Der, på hwar sida ringad om,
Han oförfärad stod,
Tills Carl med sina Swenskar kom,
Liksom en Sjellens flod:

Hwars forß, ur isens brutna dam,
Sig störta i en dal,
Och omotståndlig rusar fram,
Bland hjordar utan tal.

Som dessa, under strömmens fart,
Förswinna här och der:
Så ses blott flydda flockar snart,
O Ney! af all din här.

Gly till din Kejsare, och säg:
Att det wid Leipzig war,
Som Gustaf stod, och att sin wäg
Hans like deråt här.

Till Breitenfeld från Jüterbock,
O wäg af åra full!
Lyst, Torstenson, din krönte lock,
Och nicka från din mull.

Och skaka skölden på din grift,
Att det ger fjerran dån,
Och eldar, till en stor bedrift,
Hwar Fosterlandets son.

There is a great deal of
work to be done in
the country and it is
very important that
it should be done
as soon as possible.

It is very important
that the work should
be done as soon as
possible and that it
should be done in
the most efficient
manner.

The work should be
done in the most
efficient manner and
it is very important
that it should be
done as soon as
possible.

It is very important
that the work should
be done in the most
efficient manner and
it is very important
that it should be
done as soon as
possible.

The work should be
done in the most
efficient manner and
it is very important
that it should be
done as soon as
possible.

1001851187

